

[Arne Bjerregaard]

res økonomiske problemer, så langtfra, det vil være mange, mange år, men vi mener, at det er en nødvendig begyndelse, der er gjort.

Hr. Camre sagde, at denne regering og dens partier har den opfattelse, at man skal så grueligt meget igennem, og så kommer man i paradisk. Nej, det er ikke vores opfattelse af den politik, der føres, at man skal så grueligt meget igennem for at få så meget godt bagefter. Vores opfattelse er såmænd meget mindre ambitiøs. Vi skal så grueligt meget igennem, hvad enten vi vil eller ej. Det er en simpel nødvendighed, og der ligger ikke et jordisk paradisk forude. Det, vi tør love, er et rimeligt levestandardniveau bagefter, som er betydelig lavere end det niveau, vi har nu.

Vi mener i kristeligt folkeparti, at vort lands eneste mulighed er at gå foran andre lande for at udnytte de afsætningsmuligheder, som andre lande endnu ikke har fået stækket. Som jeg sagde sidst: vi ønsker at bremse vores nedtur og lade de andre lande passere os for at være de første, når det forhåbentlig går den anden vej.

Det er bemærkelsesværdigt i den politik, som vi er med til at føre nu, at socialdemokraterne faktisk har erkendt det rigtige i denne politik. Socialdemokraterne har fremlagt indgreb med nøjagtig de samme ingredienser – der kan være visse nuancer, men ellers med nøjagtig de samme ingredienser – som denne regering. Altså er socialdemokratiet enig med os om mål og midler. Kun er man måske ikke helt enig om midlernes styrke, men mål og midler har man da udtrykt ved sin fremlagte idé om fremtidens politik fra september dette år.

I kristeligt folkeparti forstår vi derfor stadig væk ikke, at det er nødvendigt for socialdemokratiet nu – som det var for andre partier til den anden side før i tiden – at påstå så stærkt, at man vil en helt anden politik, for det er jo ikke rigtigt. Det viser sig jo klart, at det er de samme områder, man politisk vil arbejde på. Det er bare et spørgsmål om en vis styrke på bestemte områder. Vi finder det uheldigt, at man faktisk ønsker at bruge dette i tide og utide, at »vi vil en anden politik«, i stedet for at vise forskellen. Man bruger det tilsyneladende blot, havde jeg nær sagt, som en forsimplet argumentation over for vælgerne.

Vi håber, at socialdemokratiet vil medvirke til den nødvendige økonomiske sanering i

fremtiden, som vi nu bl.a. har set det på pensionsbeskatningsområdet. Vi håber, at de vil det i stedet for at fortsætte med blot at søge SF udraderet ved at føre deres politik. Som jeg sagde i går, mener jeg, at på væsentlige økonomiske områder er det i en krisesituation væsentligt, at det største parti vover at tage medansvar og især vover det, når den politik, der bliver fremlagt, ikke er så væsentligt forskellig fra det, som man selv erkendte var nødvendigt.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Der kommer nu en række indlæg fra medlemmer uden for ordførerrækken. Indtil nu har i alt 8 indtegnet sig.

Johs. M. Olsen (V):

Da den nuværende regering overtog den politiske ledelse efter socialdemokratiet, blev der bl.a. sagt, at den borgerlige mindretalsregering ikke ville få det let. Det havde man nok heller ikke fra regeringens side regnet med.

Regeringens oplæg til en løsning af de politiske problemer har været genstand for megen debat og har på visse tidspunkter ført til store demonstrationer mange steder i landet. Regeringen har som en anden mindretalsregering måttet stå sin prøve i de kompromisforhandlinger, som er foregået mellem partierne for at få et flertal for den nødvendige politik, regeringen har lagt op til.

Det er blevet sagt, at den, som ikke har kendskab til historien, er dømt til at gentage dens fejl. Jeg tænker her på den fra historien kendte ægyptiske statsmand Josef, som uden tvivl er godt kendt af medlemmerne her i tinget. I de såkaldte gode år sørgede han for at få noget af landets afgrøder lagt til side, så der var noget at tære på i de efterfølgende, dårlige tider. Historien melder ikke noget om, hvorvidt Josef i gode tider kunne have anvendt en bedre politik end sin besparelserpolitik. Men spørgsmålet er, om ikke årsagen til Vestens økonomiske krise, Danmarks og hele Nordens iberegnet, netop ligger i, at man ikke har lyttet til statsmanden Josefs visdomsord om at holde igen i gode år for på den måde at gøre de dårlige tider mindre trange, ja, måske endda gøre dem til gode tider.